

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: FRISKOLESANGEN

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "FRISKOLESANGEN", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 458. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig08val-shoot-workid157544/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

FRISKOLESANGEN.

DEN 7. Maj 1829 havde Prinsesse Caroline Amalie oprettet et Børneasyl i København, hvori Grundtvig siden 1838 plejede at tale ved Børnenes Juletræ. Til samme Fest digtede han i 1838 Salmen: »Juleaften, du er skøn.« — I Forbindelse med dette Asyl oprettede Caroline Amalie den 19. September 1841 »Dronningens Asylskole«, som fik Grundtvig til Direktør, og som skulde føre hans Tanker om en fri dansk Børneskole ud i Livet. Kongen gav Bevilling til, at denne Skole blev fritaget for Skoledirektionens Tilsyn. Den blev saaledes den første grundtvigske Friskole i Danmark. Ved dens Indvielse digtede Grundtvig nedenstaaende Sang, der, med Udeladelse af de to sidste Vers, er blevet Friskolernes Livsang rundt om i Landet. Den er trykt første Gang, uden særlig Overskrift, i »Sange ved Indvielsen af den ny Asylskole 1841.« Jfr. Poet. Skr. VI. 94.

Der skinner en Sol i Lys og Løn,
Hvor Aand har Mund og Mæle;
Som Fugle smaa, naar Skov er grøn,
Da kviddre Barne-Sjæle:

Vor Herre høit i Himlen boer,
Og der er godt at være,
Paa Engle-Vinger smaa hans Ord
Fra Himlen Bud os bære.

Og hvor Guds Ord det lukkes ind,
Det leirer sig og sjunger:
Guds Fred, bliv Lys i Sjæl og Sind!
Bliv Sang paa Folke-Tunger!

Friskolesangen

Umælende, som Hest og Hund,
Er alle Dyr i Dale,
Men Folk gav Verdens Skaber Mund
Til med Ham selv at tale.

Saa luk da op nu Port og Dør
Før Herrens Ord i Skare,
Saa de saa tykt som aldrig før
Her ind og ud maae fare!

Luk op i en lykkelig Stund,
Dig for Guds Ord, hvert Øret
Og luk dig op, du Folke-Mund,
Med Ord, som du kan føre.

Ja, tal nu sandt om Smaat og Stort,
Og jævnt om alt det Høie!
Thi godt er Alt, hvad Gud har gjort,
Og klart er Barnets Øie.

Velsigne Gud vor Dronning from,
Som til den Id os sanker!
Gid vidt og bredt der kvædes om,
Hun traf vor Herres Tanker!

Livsallig hun i Herrens Navn
Oplukked Livets Skoie,
Hvor Ordet gaaer til Folke-Gavn,
Som Straaler gaae fra Sofe!